

ရုံးတွင်းဇာတ်လမ်းများ (၂)

နော်မူ

မသီတာကို မထင်မှတ်ပဲ ပယ်ပယ်နယ်နယ်လှီးခွင့်ကြုံလိုက်သော ကိုမိုးတစ်ယောက် အခန်းတွင်းစားပွဲခုံတွင် ပြန်ထိုင်ရင်း စားမြုံ့ပြန်မှင် သူ့အခန်းထဲမှ မသီတာခြေဆောင့်ထွက်သွားစဉ် တတုံတုံလှုပ်ရမ်းနေသော မသီတာတင်ပါးကြီးများကို သွားရေကျငေးမောစဉ်က ပင်တီအရာလေးတွေ့မိသေးကြောင်းစဉ်းစားမိသည်။ သူတို့လှီးပွဲကြည့်ပြီး နော်မူအတော်စိတ်ထနေပြီဖြစ်သော်လည်း ဘယ်ကစကြံစည်ရမည်ကိုတွေးနေမိသည်။ ထိုအခိုက်ပင် နော်မူ တံမြက်စည်းတစ်ချောင်းကိုင်ရင်း အခန်းတွင်းသို့ဝင်လာလေသည်။

‘ဟဲ့ နော်မူ။ ဘယ်ပျောက်နေတာလဲ။ ခုနကတောင်ရှာနေသေးတယ်။’

ကိုမိုးသိသိနှင့်တမင်မေးလိုက်ရာ။

‘အောက်မှာရှိပါတယ်။ သန့်ရှင်းလုပ်နေလို့။ ဘာလို့လဲ။’

‘ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး။ မသီတာကိုမလိုင်ကျွေးတာ။ နင်ရောစားချင်သေးလားလို့’

‘အို့။ စားချင်ပါဘူး။ ရွံစရာကြီး။’

‘ဟဲ့။ မလိုင်များ။ နင်ကဘာရွံစရာရှိလဲ။’

‘ဟို။ ဟိုလေ။ ကျွန်မက ငယ်ငယ်ကတည်းကကြည့်ပြီးမစားချင်လို့ပါ။’ နော်မူ ပြာပြာသလဲဖြင့်စကားပြန်ဖာရင်း ကိုမိုး အားမလုံမလဲလှမ်းကြည့်၏။ ကိုမိုးကမသီချင်ယောင်ဆောင်ရင်း။

‘အောင်မယ်လေး။ တစ်ခါလောက်စားကြည့်ပါအုံး။ နောက်မှကြိုက်သွားပြီး ခဏခဏတောင်းစားနေဦးမယ်။’

နော်မူထံမှ စကားသံထွက်မလာတော့ဘဲ သူ့ကိုကျောပေးကာ တံမြက်စည်းသာငုံလှဲနေလေသည်။ ကျောပေးရင်းကုန်းနေခြင်းကြောင့် နော်မူတင်ပါးဝိုင်းစက်စက်ကြီးများမှာကိုမိုးစိတ်ကိုဆွပေးသကဲ့သို့ရှိနေသည်။ တံမြက်စည်းလှဲလိုက်တိုင်း တဆတ်ဆတ်တုံခါသွားရာ မသီတာအားလှီးအပြီး ပျော့ခွေနေသောကိုမိုးလီးကြီးမှာ တဖန်ခေါင်းထောင်ချင်ပြန်လာ၏။ ကျောပေးလှဲနေရာမှ သူ့ဖက်လှည့်လာပြန်ရာ ကုန်းထားသဖြင့် လည်ဟိုက်ကြားမှနော်မူနို့ထွားထွားကြီးများမှာ ကိုမိုးအားမျက်စိပြစ်နေကြ၏။ နော်မူနို့ကြီးများမှာလည်း မသီတာနို့ကြီးများထက်မကြီးရင်သာနေရမည်။ လျော့တော့မလျော့။ ဘရာစီယာအပျော့စားဝတ်ဆင်ထားခြင်းကြောင့် အသားဆိုင်များမှာပြည့်မောက်လျှံထွက်နေပြီး လှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း ဘယ်ညာရမ်းခါနေကြသည်။ နော်မူမှာ ကိုမိုးကြည့်နေမှန်းသိသော်လည်း လည်ဟိုက်အားထိန်းဖိခြင်း အလျှင်မရှိ။ ပို၍ပင်ကုန်းပြနေသယောင်ရှိလေရာ ကိုမိုးမှာ သူတို့လှီးပွဲအား နော်မူကြည့်နေသည်ကို သိရှိကြောင်းဖွင့်ပြောပြီး အတင်းကြံစည်ရမည်လားတွေးနေမိ၏။ သို့သော်။ ရှက်ရမ်းရမ်းပြီး ငြင်းဆန်ပါက မသီတာသိရှိသွားပြီး မုန့်သာဝေစားမည်။ လီးတော့ဝေမစားနိုင်အဖြစ်မျိုးရောက်မည်ကိုလည်းစိုးရိမ်နေမိ၏။ လူကသာချီတုံချီတုံဖြစ်နေသော်လည်း ပွဲတိုင်းကျော်လီးကြီးကမူ နော်မူစောက်ဖုတ်အား မဖြစ်မနေလှီးတော့မည့်ဟန် အတင်းမာန်ထကာ ပုဆိုးတွင်းမှဆန္ဒပြနေလေပြီ။ အစွမ်းကုန်မတ်ထောင်ကာပုဆိုးအောက်မှ ငေါထွက်နေသည့်အပြင် စိမ့်ထွက်လာသောရှေ့ပြေးအရည်ကြည်များကလည်းကွက်ထင်ကာသိသာစေသည်မို့ နော်မူမှာလည်း ချက်ချင်းပင် တက်ခွလိုက်ချင်စိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ ထမိန်လှန်ကာကုန်းပေးရင်းတက်လှီးလှည့်ပါတော့ ဟုပြောလိုက်ချင်သော်လည်း ကိုမိုးကစမလာသည့်အတွက် အခက်တွေ့နေ၏။

‘ကိုမိုး အားလားဟင်. . ’

‘အားလို့. . ထိုင်နေတာ နင်တွေ့သားပဲ. . ’ ကိုမိုးက မိုးမျှော်နေသောလီးကြီးအားတမင်ကော့ပြလိုက်ရင်းပြောလိုက်၏. .

‘အောက်ထပ် စတိုခန်းထဲမှာ ပုရွက်ဆိတ်တွေသောင်းကျန်းနေလို့. . အဲဒါ. . ရှင်းချင်လို့. . ’

‘ဒီအတိုင်းတော့ ဘယ်ရမလဲ. . နင်ကဘာကျွေးမှာလဲ. . ’

‘အိုး. . ကိုမိုးစားချင်တာကျွေးမှာပေါ့. . ’ နော်မူက ကိုမိုးလီးကြီးကို မျက်စောင်းထိုးပြောလိုက်သလို. .

‘တကယ်လား. . ’ ကိုမိုးကလည်း နော်မူ တင်ပါးကြီးများကိုအံ့ကြိတ်ကာကြည့်ရင်းမေးလိုက်လေသည်. . နော်မူမှာ ရှက်ပြုံး ဖြင့် ခေါင်းငုံ့ကာ အခန်းထဲမှ လည့်ထွက်လိုက်၏. . ကိုမိုးက လှိုင်းထတုန်ခါကျန်ရစ်သော နော်မူတင်ပါးကြီးများကိုငေးရင်း. .

‘ငါ လိုက်လာမှ မကျွေးဘူးမလုပ်နဲ့နော်. . ’

မတ်တတ်ထ. . လီးကြီးအားပုဆိုးပေါ်မှပင် တစ်ချက်နှစ်ချက်ဝှင်းဆောင့်လိုက်ပြီး မသီတာလို အောက်စလွတ်ရက်တွေ့ရ မလား. . ထမိန်ချွတ်လျက်ဆီးကြိုလေမလားတွေ့ရင်း စတိုခန်းသို့လိုက်လာခဲ့၏. . စတိုခန်းထဲအရောက် စာအုပ်ပုံများအကြား ကြက်မွေးတစ်ချောင်းဖြင့် ထိုင်ရက်အလုပ်ရှုပ်နေသော နော်မူအားတွေ့လိုက်ရရာ မှန်းချက်နှင့်နှမ်းတွက်မကိုက်သဖြင့် အနဲငယ် ကျွဲမြီးတိုသွားလေသည်. .

‘ဟဲ့ စားချင်တာ ကျွေးမလို့ဆို. . ’

‘ကူဖြင့်မကူရသေးဘူး. . စားချင်တာကအရင်. . အမြင်ကိုကတ်တယ်. . ’

ကိုမိုးက ထုံးစံအတိုင်း နော်မူရှေ့တည့်တည့်မှ အောက်စလွတ်၍ ထိုင်ချလိုက်၏. . နော်မူမှာစောစောကချောင်းကြည့်စဉ်က ကိုမိုးလီးကြီးအား မြင်တွေ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါအနီးကပ်မြင်နေခြင်းမို့ အကြည့်ကိုလွှဲဖယ်ဖို့မေ့နေလေသည်. . အကြောများအပြိုင်းပြိုင်းထရစ်ပတ်ထားသောလီးချောင်းကြီးထိပ်တွင်ပြုလန်ဖူးအာနေသောလီးဒစ်ကြီးက နီရဲရွန်းစိုနေသည်. . လုံးပတ်ကော အရှည်ပစ်ချိန်မီဖြစ်သည့်အပြင် အစွမ်းကုန်မတ်ထောင်နေခြင်းကြောင့် နော်မူတစ်ယောက်အားရဖွယ်မြင်တွေ့ နေရလေ၏. . လီးတံကြီးက တဆတ်ဆတ်လှုပ်ရမ်းနေသလို ငွေးပြင်းကျများကလည်းစည်းချက်ညီညီ အပေါ်တက်လိုက် အောက်ဆင်းလိုက် ယိမ်းကနေကြလေသည်. . လီးတံကြီးအထက် ဆီးစပ်တွင်မဲမဲနက်နက်လမွှေးများကတောထနေသလို ငွေးဥကြီးအား ကျိုးတို့ကျဲတဲခြံလွှမ်းထားသောအမွှေးများကလည်း အသဲယားစဖွယ် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးနေကြ၏. . စောစောကမသီတာစောက်ဖုတ်ကြီးထဲ တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်လိုးသွင်းပေးသလို မိမိစောက်ဖုတ်ကြီးထဲလိုးသွင်းပေးလာလျှင် မိမိစောက်ဖုတ်ကြီးကွဲပြဲသွားလေမလား. . မသီတာနို့အုံကြီးပေါ်သို့ လရေများပန်းချလိုက်သလို မိမိစောက်ဖုတ်ကြီးထဲ လရေများပန်းထည့်လိုက်ပါက မည်သို့ခံစားရလေမည်နည်း ရင်တဖိုဖိုတွေ့နေမိသည်. . နဂိုကမှမို့မို့ဖောင်းစောက်ဖုတ်ကြီးမှာ စိတ်ထလာမှုကြောင့် ခုံးထဖေါင်းကြွလာပြီး အရည်ကြည်လေးများစိမ့်ထွက်လာကာ အောက်ခံဘောင်းဘီလေးအား စိုစွတ်စပြု၏. . ကိုမိုးလီးကြီးအားဆက်ကြည့်ချင်သေးသော်လည်း ကိုမိုးအား ကြည်စယ်လိုစိတ်ပေါက်လာသဖြင့်

‘ကျွေးပါ့မယ်ဆိုတာကို. . ခြိမ်းခြောက်နေပြန်ပြီ. . ’

‘ဘာတွေခြိမ်းခြောက်နေလို့လဲ. . ဟ. . ’ ကိုမိုးမလုံမလဲဖြင့် ပြန်ပြောလေ၏. .

‘အမြောက်ကြီးနဲ့ ချိန်ထားတာ ခြိမ်းခြောက်တာမဟုတ်လို့ ဘာလဲ. . ’ အောက်စလွတ်နေသည့်ကြားမှ ရှေ့သို့သိသာစွာ ငေါထွက်ထောင်ထနေသော ကိုမိုးလီးကြီးအား မျက်စောင်းထိုးပြလိုက်ရင်း ပြုံးစစပြောလိုက်ရာ ကိုမိုးက ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနှင့် တမင်လွတ်ထားသော အောက်စကိုသိမ်းဖယ်လိုက်လေ၏. .

‘အောင်မယ်လေး. . အောင်မယ်လေး. . တော်သေးတာပေါ့. . ပြစ်များပြစ်လိုက်ပြီလားလို့. . ’

နော်မူတစ်ယောက် သူဆင်ထားသောဝင်ထဲသို့ အလိုက်သင့်ဝင်မလာသဖြင့် ကိုမိုးကဒေါသဖြင့် အနီးရှိစာအုပ်တစ်ပုံအား ကိုင်ဆောင်လိုက်ရာ စာအုပ်များကြားရှိ ပုရွက်ဆိတ်များ ပျားပန်းခတ်မျှ ထွက်လာကြလေသည်။ ပုရွက်ဆိတ်များပြေးလွှားရင်း နော်မူခြေထောက်ပေါ်မှတစ်ဆင့် ထမိန်အတွင်းသို့ ဝင်သွားကြရာ နော်မူ ထခုန်တော့၏။

‘ဟယ်တော့.. လုပ်လိုက်ရင်စောက်ရမ်းချည်းပဲ..’

ပုရွက်ဆိတ်များမှာ ထမိန်ထဲနှင့်ပင် အားမရနိုင်သေး ပင်တီထဲဝင်ရောက်ပြီး စောက်ဖုတ်ကြီးနှင့်ဖင်ကြားပါမကျန် ပြေးလွှားရင်း လက်လှမ်းမီရာ ကိုက်ခဲကြတော့၏။ နော်မူလည်း ထွန်ထွန်လူးကာ တစ်ကိုယ်လုံးရှိအသားစိုင်းများလှုပ်ရမ်းရင်း စွေ့စွေ့ခုန်နေ တော့၏။

‘ဟဲ့.. ဟဲ့.. ဖင်ကြားတွေလဲဝင်ကုန်ပြီ.. အောင်မယ်လေး.. ကိုက်.. ရှိုး.. ကိုက်တယ်တော့’

‘ကောင်းတယ်.. နာနာကိုက်.. ဟီးဟီး.. ဟီး.. နာနာကိုက်..’ ကိုမိုး တသိမ့်သိမ့်ခါလှုပ်ရမ်းနေသော နော်မူတစ်ကိုယ်လုံး သိမ်းကြိုးမျက်စိ အရသာခံရင်း ကျေနပ်နေလေသည်။

‘ဘာ ကောင်းတာလဲ.. သူများဒုက္ခရောက်နေတာ.. ကူညီမယ်တော့စိတ်မကူးဘူး..’ ငိုသံပါနှင့်ပြောရင်း နာကျင်မှု သက်သာလိုသက်သာငြား ခြေနှစ်ဖက်ဆောင့်နေ၏။ ထိုအခါမှ တင်ပါးဆိုင်ကြီးများနှင့်တကွ ဖြောင့်စင်းသွယ်တန်းသော ပေါင်လုံးကြီးများ တုန်ခါလှိုင်းထသလို ဆူဖျိုးဖျိုး ရင်အစုံတို့ တဖြတ်ဖြတ်လှုပ်ခတ်၏။

‘ဘာကုရမှာလဲ.. ထမိန်လှန်ပြီး ပုရွက်ဆိတ်ဖမ်းပေးရမှာလား.. ဟဲဟဲ ဟဲ’

ကိုမိုး၏ အင်္ဂါတူးသံအဆုံး နော်မူမှာ တစ်စုံတစ်ခုစိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ဟန် ကိုမိုးအားကျောပေးရပ်လိုက်ရင်း ထမိန်ကိုဖြေ လျှော့၍ ညင်သာစွာချွတ်ချလိုက်လေသည်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီအနီလေးနှင့် မနိုင်တနိုင်သိမ်းဖက်ထားရသော တင်ပါးထွားထွားကြီးများနှင့် ဖြူဖြူဖွေးဖွေးရွှေဘိုမင်းကြိုက်ပေါင်တံကြီးများက ကိုမိုးမျက်စိအောက်တွင်အဖွေးသား.. ထိုမျှနှင့် မရပ်သေး.. ကျန်ရှိနေသေးသော ပင်တီလေးအား လိပ်ချွတ်နေပြန်ရာ.. ဖင်ကုန်းလိုက်သဖြင့် စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်း ကြီးမှာ ဖင်ကြားမှ ပြူးထွက်လာလေ၏။

‘ရှာပေး.. ရှာပေး.. တကယ်ရှာပေး.. သူများမှာ နာလို့သေတော့မယ်.. သူကရယ်ကောင်းတုံး..’

လက်ကျန်ပင်တီလေးကျွတ်ကျသွားသည်နှင့် ပေါင်ကြီးများပိုကားထုတ်.. တင်ပါးကြီးပိုကော့ပြစ်.. ဒူးခေါင်းနှစ်လုံးပေါ် လက် အစုံထောက် ဖင်ကုန်းရင်း ကိုမိုးအားလည်ပြန်လှည့်ပြောလိုက်၏။ မတ်တတ်ထရပ်ပြီး ကိုမိုးမှာ ပေါင်ကြားမှ လီးကြီးတရမ်း ရမ်းနှင့် နော်မူရှိရာသို့ တိုးကပ်လာရင်း နော်မူဖင်တုံကြီးပေါ်မှ ပြေးလွှားဆဲပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင်အား လက်ဖဝါးဖြင့်ပွတ်ချေ လိုက်၏။ ပုရွက်ဆိတ်မှာ ကြေမွသွားပြီဖြစ်သော်လည်း နော်မူတင်ပါးကြီးအားအရသာခံပွတ်သတ်ဆုပ်ချေနေတော့၏။

‘ဒါဆိုလဲ.. ဒီအလင်းရောင်အောက်တိုးပြီး စားပွဲပေါ်မှောက်ပေးလေ..’

မီးချောင်းအောက်တည့်တည့်စားပွဲအားညွှန်ပြရင်းပြောလိုက်၏။

‘ဟာ.. ပုရွက်ဆိတ်ဖယ်ပေးပါဆိုမှ.. ဘာတွေကြည့်ချင်နေပြန်လဲမသိပါဘူး.. ရှုပ်ကိုရှုပ်တယ်..’ နော်မူက ဆောင့်ဆောင့် အောင့်အောင့်ဖြင့် နေရာရွှေ့ပြီး စားပွဲပေါ်မှောက်ကာ တင်ပါးကြီးအားအပီအပြင်ကုန်းပေးလိုက်သည်။

‘အေး.. အဲဒါမှမြင်ရတာ..’ ‘ပေါင်ထပ်ကားလိုက်အုံး..’

‘ရှင့်ဖာသာ ရှင်.. လိုသလို ကားယူတော့တော်.. ဒီမှာ ပုရွက်ဆိတ်ကိုက်လို့နာရတဲ့အထဲ အသားယူကြည့်မယ့်သူနဲ့ လာတွေ့ နေပြန်ပြီ..’

ကိုမိုးက နော်မူပေါင်နှစ်ချောင်းအား လက်ဖြင့်အလိုက်သင့်ကားယူလိုက်ရာ နော်မူအပျိုစင်စောက်ဖုတ်ကလေးမှာ ပေါင်နှစ်လုံး

ကြားမှ ပြုတစ်တစ် ဖေါင်းကြွလာလေသည်။ . နူးညံ့ညံ့အမွှေးနုလေးများဖုံးလွှမ်းထားသော ဆီးစပ်လေးနောက်တွင် အသားစ ဝါးရှုထားသကဲ့သို့ နီတာရဲအတွင်းသားလေးများနှင့် ပေါင်ကားထားသည့်တိုင်စေ့ကပ်ဆဲ အကွဲကြောင်းလေးမှာ အရည်ကြည် များ ရွန်းရွန်းစိုလျက်ရှိ၏။ . ခြေဦးတည့်ရာပြေးလွှားနေသောပုရွက်ဆိတ်များနှင့်အပြိုင် ကိုမိုးလက်ကြီးနှစ်ဖက်က နော်မူတင်ပါး များနှင့် ပေါင်လုံးကြီးများပေါ် လျောတိုက်ပြေးလွှားရင်း ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်နေကြ၏။ . နီရဲရဲအကွဲကြောင်းလေး အားလည်းကောင်း။ . အကွဲကြောင်းလေးထိပ်မာတောင်တောင်စောက်စေ့လေးအားလည်းကောင်း ခရီးသွားဟန်လွှဲ ပွတ်သပ် ဆော့မြူသွားသောအခါများတွင်မတော့ နော်မူတင်ပါးကြီးများဆောက်တည်ရာမရ ရမ်းခါနေတော့သည်။ . မွိုဖေါင်းဖေါင်း စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတလျှောက် လက်ထိပ်ဖြင့် အသာတို့ထိပွတ်သပ်ပေးရင်း။ .

‘ဒီနေရာများ နီရဲနေတာပဲ။ . ပုရွက်ဆိတ်ကိုက်သွားပုံရတယ်။ . ’

‘ဟုတ်တယ်။ . ဟုတ်တယ် ကိုမိုး။ . အဲဒီနားတဝိုက်ကစပ်ဖျင်းဖျင်းနဲ့။ . တော်တော်အဆိပ်ပြင်းတဲ့ကောင်တွေ။ . တံတွေးစွတ် ပေးပါလားဟင်။ . တံတွေးက အဆိပ်ပြေတယ်ပြောတယ်။ . ’

အထာမနှုပ်သောကိုမိုးက စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးများတဝိုက် လက်ထိပ်ဖြင့် တံတွေးဆွတ်ယူပွတ်ပေးနေရာ

‘ဟို။ . ဟိုလေ။ . လျာဖျားလေးနဲ့ တံတွေးစွတ်ပေးရင် ပိုများသက်သာမလားလို့။ . ကိုမိုးကန်တော့နော်။ . မရိုမသေ။ . ’

ကိုမိုးတစ်ယောက်ဟုတ်၏မဟုတ်၏ မစဉ်းစားအား။ . နော်မူက လျာဖျားလေးဟုဆိုသော်လည်း နော်မူစောက်ဖုတ်ဖောင်း ဖောင်းကြီးအား လျာအပြားလိုက် တပြတ်ပြတ်သပ်တင်နေလေပြီ။ . စောက်စေ့ကလေးအား လျာဖျားလေးစုချွန် ထိုးကလိပေး ခြင်းမှစတင်ပြီး ထူအမ်းအမ်းစောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးများနှင့် အကွဲကြောင်းတလျှောက် လျာပြားကြီးဖြင့် အပြားလိုက်သပ် တင်ပွတ်ဆွဲသွားရာ စူတူတူစအိုဝလေးရောက်မှသာရပ်တော့သည်။ . နော်မူစောက်ဖုတ်အတွင်းမှ စောက်ရည်များ ရွဲစို၍ တပွက်ပွက်ထွက်ကျလာပြီး ကိုမိုးတံတွေးများနှင့်ပေါင်းကာ စောက်ဖုတ်ကြီးတစ်ခုလုံး အရည်ရွမ်းလျက်ရှိတော့သည်။ . ထိုမျှဖြင့် အားမရသေး။ . စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးများအားလက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖြဟကာ နီရဲရဲအတွင်းသားလေးများနှင့်ပြဟလာသော စောက်ခေါင်းဝအတွင်းသို့တိုင် လျာကြီးဖြင့် ထိုးကလိမွေ့နှောက်နေတော့ရာ။ .

‘နှုတ်ခမ်းသားတွေပဲ တံတွေးစွတ်ခိုင်းတာလေ။ . ဘယ်နှယ်ဖြဲကားပြီး အတင်းထိုးနေရတာလဲ။ . ’

‘နင်ဘာသိလို့လဲ။ . ပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင် အတွင်းထဲလျှောက်ပြေးနေလို့။ . ဖယ်ပေးမလို့ဟာ။ . ’

‘ဟယ်။ . ဟယ်။ . ဟုတ်တယ်။ . ဟုတ်တယ်။ . အတွင်းထဲမှာ ရွစ်ရွစ်နဲ့။ . လျောက်ကိုက်နေရင် ဒုက္ခ။ . လုပ်ပါအုံး။ . ကိုမိုးရယ်။ . ’

နော်မူကလည်း ကာမဒီရေတက်နေပြီး ခံကောင်းကောင်းဖြင့် ချော်လဲရောထိုင်လုပ်ကာ အသာမှိန်း၍ အရသာအတွေ့ကြီး တွေ့နေတော့၏။ . ကိုမိုးမှာ ဒူးထောက်၍ နော်မူစောက်ဖုတ်ကြီးအား အပီအပြင်လျက်နေရာမှ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး ပုဆိုးကို ချွတ်ချလိုက်ရာ အစွမ်းကုန်ထောင်မတ်နေသော သူ့လီးကြီးမှာ စောက်ဖုတ်နံ့ရသဖြင့် အသားစိမ်းနံ့ရသောကျားတစ်ကောင် အလား မာန်ဖီကာ ထွက်ပြုလာတော့သည်။ . အလျက်ရပ်သွားသဖြင့် လည်ပြန်လှည့်ကြည့်လာသော နော်မူ ကိုမိုးလီးကြီးအား ရုတ်တရက်မြင်လိုက်ရာ လန့်ဖျပ်သွားပြီး။ .

‘ဟို။ . အဲဒါကြီးနဲ့ ဘာလုပ်အုံးမလို့တုန်း။ . ဖယ်။ . ဖယ်တော့ သက်သာသွားပြီ။ . ပုရွက်ဆိတ်လဲ မရှိတော့ဘူး။ . ’

မသိတာစောက်ဖုတ်ကြီးထဲသို့ ကိုမိုးလီးကြီးဖြင့်ထိုးသွင်းပေးနေစဉ်ကပင် သူ့စောက်ဖုတ်ကြီးကိုလည်းလိုးပေးစေရန် အလွန် အမင်း ဆန္ဒပြင်းပြလျက်ရှိသော်လည်း။ . ကိုမိုး၏ဧရာမလီးအော်လံပြုကြီးအားကြည့်ရင်း ကြောက်လန့်စိတ်များဝင်ရောက်လာ ကာ ဟန်လုပ်ငြင်းပယ်နေမိလေသည်။ . အလိုးခံချင်စိတ်ကတစ်ဖက် ကြောက်စိတ်ကတစ်ဖက် အပြန်အလှန်လွန်ဆွဲနေရာ။ .

‘အသာနေစမ်းပါ။ . . ဟိုအကောင်က ဟိုးအထဲထိဝင်သွားတာ။ . . ငါ့လျာနဲ့မမီတော့လို့။ . . အကောင်းလုပ်ပေးမလို့ဟာ။ . . အန္တရာယ်ဆိုတာ လွယ်မထားကောင်းဘူးဟ။ . . ’

‘ဒီအကောင်တော့ တွေ့ကြပြီပေါ့ကွာ။ . . မှတ်လောက်အောင်ဆုံးမပြလိုက်မယ်။ . . ’

ပုရွက်ဆိတ်ကိုပင်ပြောလေသလား။ . . နော်မူစောက်ဖုတ်ကြီးကိုပင်ရည်ညွှန်းလေသလား။ . . ကိုမိုးက ပြောပြောဆိုဆို သူ့လီးဒစ်ကြီးပေါ်သို့ တံတွေးပျစ်ကနဲထွေးချလိုက်၏။ . . ဒါကိုလှည့်ကြည့်နေသောနော်မူက

‘ညစ်ပတ်လိုက်တာ။ . . တံတွေးကြီးနဲ့။ . . ’

‘နင်ပဲ။ . . ခုနင်က တံတွေးက အဆိပ်ပြေတယ်ဆိုလို့ ဟိုအထဲထိ တံတွေးဆွတ်ပေးမလို့ဟာ။ . . ’

ကိုမိုးက သူ့လီးကြီးအားဂုတ်ချိုးနှိမ်ဖမ်းချုပ်ကာ လီးဒစ်ကြီးဖြင့် နော်မူအပျိုစင်စောက်ခေါင်းဝလေးတွင်တော့ထောက်လိုက်လေသည်။ . . နော်မူလည်းရှေ့သို့မျက်နှာပြန်လှည့်ပြီး စောက်ဖုတ်ကြီးထဲသို့ ကိုမိုးလီးကြီးလိုးဝင်အလာကို မျက်စိမှိတ် အံ့ကြိတ်ကာ ငုံ့လင့်နေတော့သည်။ . . သို့သော် ကိုမိုးကလီးကြီးအား ချက်ချင်းလိုးမသွင်းသေးဘဲ စောက်ခေါင်းဝတွင်မွေ့နှောက်ကလိလိုက်။ . . လက်တစ်ဆစ်ခန့်စောက်စေ့ငေါက်တောက်ကလေးအား ထိုးကလော်ဆော့ကစားလိုက်လုပ်နေပြန်၏။ . . နော်မူတစ်ယောက် အောက်နှုတ်ခမ်းကို အပေါ်သွားများဖြင့်ထိန်းကိုက်ထားသည့်ကြားမှ နှုတ်ခမ်းသားများတဆတ်ဆတ်လှုပ်ခတ်ရင်း နှုတ်ဖျားမှ မပီမသ ညီးညှသံလေးများထွက်ပေါ်လာလေသည်။ . .

‘အား။ . . အင့်။ . . အင်း။ . . အီး။ . . အင့်။ . . ’

ထိုအခါမှ ကိုမိုးက နော်မူခါးကိုလက်တစ်ဖက်ဖြင့်လှမ်းထိန်းကိုင်ရင်း ကိုယ်ကိုရှေ့သို့အနဲငယ်ကိုင်ကာ နော်မူစောက်ခေါင်းဝတွင် တော့မိထားသော သူ့လီးကြီးကို အားနှင့်ဖိသွင်းချလိုက်လေသည်။ . .

‘ဗျစ်။ . . ဗျစ်။ . . ဖွတ်။ . . ’

‘အား။ . . ဟား။ . . နာတယ်။ . . အား။ . . အု။ . . အု။ . . ’

လီးဒစ်ကြီးတစ်ခုလုံးစောက်ခေါင်းအတွင်း မြုပ်ဝင်သွားပြီး တစ်စုံတစ်ရာကအထဲမှဖမ်းထိန်းထားလိုက်သလို ဆီးခံနေပြီး လီးအဝင် ရပ်တန့်သွားသည်။ . . နာကျင်မှုကြောင့် နော်မူအသံကုန်အော်ဟစ်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်သော်လည်း ထိုအရေးကိုကြိုမြင်၍ ရှေ့သို့ကိုင်ကာအသင့်ပြင်ထားသော ကိုမိုးက လွတ်နေသောလက်ဖြင့် နော်မူပါးစပ်အားဖမ်းပိတ်လိုက်နိုင်သဖြင့် အော်ရင်းတန်းလန်း တအုအုဖြစ်နေ၏။ . . ကိုမိုးကဆက်မသွင်းသေးပဲ ဝင်နေသလောက်လီးတံကြီးအား အသာထုတ်လိုက်သွင်းလိုက်။ . . နဲ့ ကစားလိုက်။ . . လုပ်ပေးနေ၏။ . . နော်မူနာကျင်မှုသက်သာစပြုပြီး တဖြည်းဖြည်းကောင်းလာကာ စောက်ရည်ကြည်များ တစ်စုံစိမ့်ထွက်လာသည်။ . . လီးအဝင်အထွက်လည်း ချောင်လည်ကာ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် အသွင်းအထုတ်လုပ်ပေးရင်း တဖန်အရှိန်ယူကာ အားကုန်ဖိဆောင့်ချလိုက်ရာ။ . .

‘ဖောက်။ . . ဗျစ်။ . . ဗလွတ်။ . . ဒုတ်။ . . ’

‘အာ့။ . . အု။ . . အု။ . . အင်း။ . . ဟင်း။ . . ဟင်း။ . . ’

လီးကြီးက အပျိုမှေးအားထိုးခွဲပြီး စောက်ခေါင်းအတွင်း တရှိန်ထိုးဝင်ရောက်ကာ သားအိမ်ခေါင်းအား ဒုတ်ကနဲဝင်ဆောင့်၏။ . . နော်မူမှာ အလွန်အမင်းနာကျင်မှုကြောင့် အားယူအော်ဟစ်လိုက်သော်လည်း ကိုမိုး၏လက်ဖြင့်ပိတ်ထားသောကြောင့် တအာ့အာ့ တအုအု အသံသာထွက်ပေါ်လာပြီး ကျိတ်၍သာဆက်လက်ညည်းတွားနေ၏။ . . ကိုမိုးက အသွင်းအထုတ်မလုပ်သေးဘဲ အသာညှောင့်ကာမွေ့နှောက်ပေးနေ၏။ . . မကြာပါ။ . . နော်မူတစ်ယောက်နာကျင်မှုများသက်သာစပြုပြီး ကောင်းမွန်မှုအရသာကိုခံစားရစပြုကာ တင်ပါးကြီးများတရမ်းရမ်းနှင့် လိုးဆောင့်မှုကိုတောင့်တလာတော့သည်။ . . ထိုအခါမှ ကိုမိုးလည်းလိုးဆောင့်

မှုကိုပြန်လည်စတင်လိုက်သော်လည်း အဆုံးအထိအားကုန်မလိုးသွင်းပေ။

‘အား.. အင်း.. ဟင်း.. ရှိုး.. ကျွတ်.. ကျွတ်..’

ဒီအတိုင်း အချက်လေးငါးဆယ်ခန့် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် လိုးဆောင့်ပေးနေပြီးမှ အရှိန်ကိုမြှင့်တင်လိုက်သည်။ လီးကိုအဆုံးထုတ် အဆုံးလိုးသွင်းဖြင့် တရစပ်မနားတမ်းလိုးဆောင့်နေတော့သည်။

‘ဗျစ် ဗျစ် စွပ် စွပ် ဒုတ် ဒုတ် ဘွက် ဘွက်’

‘အား.. အိုး.. အား ဟား.. ကောင်း.. အင့်.. အင့်.. ကောင်းတယ်.. နာနာဆောင့်..’

နော်မူမှာ အသဲခိုက်မျှကောင်းမွန်လာပြီး ကိုမိုးလိုးဆောင့်ချက်နှင့်အညီ ဖင်ကြီးအားနောက်သို့ စည်းချက်ကျကျ ပြစ်ပြစ်ဆောင့် ပေးကာ သူ၏ပထမဆုံးသောကာမစည်းစိမ်ကိုခံစားနေ၏။ ကိုမိုးမှာလည်း နော်မူ၏စီးစီးပိုင်ပိုင် စောက်ဖုတ်ကလေးကို လိုးဆောင့်နေရသည်မှာ လီးချောင်းကြီးတစ်ခုလုံး လက်ဖြင့်တင်းကျပ်စွာဆုပ်ယူထားသကဲ့သို့ရှိပြီး အရသာတွေ့နေတော့ သည်။ သို့ဆောင့်ရင်း ကိုမိုးက ရှေ့သို့တိုင်းကာ နော်မူအင်္ကျီနိပ်ကြယ်သီးများကို တဖြုတ်ဖြုတ်ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပြီး အတွင်းမှ ဘရာစီယာအားလှန်တင်လိုက်၏။ ထွက်ကျလာသောနို့ကြီးများအား လက်ဖြင့်ဆွဲယူအုပ်သိမ်းကိုင်ရင်း စူတူတူနို့သီးခေါင်း ကလေးများကို လက်ညှိုးနှင့်လက်မကြား ပွတ်ချေဆော့ကစားနေ၏။ နော်မူလည်းရှေ့နောက်အရသာနှစ်မျိုးလုံးတပြိုင်တည်း ခံစားရင်း ပြီးရန်နီးကပ်လာကာ ဖင်ကြီးအားနောက်သို့ တရစပ်ဆောင့်ပေးလာတော့၏။ တကိုယ်လုံးရှိအကြောများတုံ့ဆိုင် သွားသလိုခံစားလိုက်ရပြီး စောက်ခေါင်းအတွင်း စောက်ရည်များဒလဟောပန်းထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

‘အီး.. ဟီး.. ဟီး.. အင်း.. အင်း..’

ကိုမိုးကလည်းနော်မူဖင်ကြီးနှင့်သူ့ဆီးခုံတို့ ဖိကပ်မိသည်အထိထိုးသွင်းထားရင်း လီးကြီးနှင့်စောက်ခေါင်းအတွင်း စကောဝိုင်း သလို မွေနှောက်လှည့်ပတ်ပေးနေရာ နော်မူတစ်ယောက် လက်ကျန်အရည်များတစ်စစ်စစ်ပန်းထုတ်ရင်း ဖင်ကြီးတဆတ်ဆတ်တုံ ကာ အရသာခံစားနေတော့သည်။ အတန်ကြာမှ ကိုမိုးက သူ၏လီးကြီးကို နော်မူစောက်ခေါင်းထဲမှ ပွက်ကနဲဆွဲထုတ်လိုက် ရာ။

‘အား.. ရင်ထဲကိုဟာသွားတာပဲ.. ကိုမိုးဟာကြီးကအပြည့်အသိပ်ကြီးနဲ့.. အားရလိုက်တာ..’

နော်မူက နွမ်းလျလျပြောရင်းအကျေနပ်ကြီးကျေနပ်နေတော့သည်။

‘ကိုယ် မပြီးသေးဘူးလေ.. အဲဒါ..’

‘ဆက်လုပ်ပေါ့.. ဘယ်သူကမလုပ်နဲ့ပြောလို့လဲ.. သူ့ဖာသာပဲ ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးတော့များ..’

‘မဟုတ်ဘူးလေ.. နောက်တစ်မျိုးပြောင်းလိုးချင်လို့.. ဒီခုံပေါ်ပတ်လက်အိပ်ပေးပါလား..’

‘လုပ်မယ့်ဟာကို.. ဇယားကိုရှုပ်တယ်..’

နော်မူက ဆူဆောင့်ဆောင့်ပြောရင်း ခုံစောင်းတွင်ပတ်လက်အိပ်ပေးလိုက်သော်လည်း စိတ်ထဲကနောက်တစ်မျိုးပြောင်းလုပ်မည့် အရသာကိုငုံ့လင့်နေမိသည်။ ခုံစောင်းတွင်အိပ်နေခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပေါင်ကြီးနှစ်ချောင်းမှာ လေထဲတွင်ခိုတွဲစရာမရှိ မြောက် ကာဖြုတ်ထားသကဲ့သို့ဖြစ်နေပြီး ဖေါင်းကြွမို့မောက်နေသောနော်မူစောက်ဖုတ်ကလေးမှာ ကိုမိုးအားဖိတ်ခေါ်လျက်ရှိတော့သည်။ တစ်ချိပ်ပယ်ပယ်နယ်နယ်လိုးထားပြီးဖြစ်သော်လည်း အပျိုစင်စောက်ဖုတ်ကလေးမှာ အကွဲကြောင်းလေးစေ့ကပ်လျက် စောက် ရည်ကြည်များနှင့် ရွန်းလဲနေ၏။ ကိုမိုးက နော်မူခြေထောက်များအား ပုခုံးပေါ်အလိုက်သင့်ထမ်းယူလိုက်ရင်း နေရာယူလိုက် သည်။ နော်မူကပတ်လက်အိပ်နေရာမှ ခေါင်းထောင်ကာ ကိုမိုးလီးကြီးအားလှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း ဤမျှကြီးမားသောလီးကြီး မိမိစောက်ဖုတ်လေးထဲသို့ မည်ကဲ့သို့ ထိုးသွင်းဝင်ရောက်သွားသလဲ တွေးရင်းကြက်သီးဖျန်းကနဲထသွားသည်။ တစ်ခါပြီးထား

သဖြင့်အနယ်ထိုင်သွားသော ကာမစိတ်များလည်းပြန်လည်နိုးထစပြုကာ စောက်ခေါင်းအတွင်း အရည်ကြည်လေးများစိမ့်ထွက်လာ၏။ အသေအချာအနီးကပ်ကြည့်မည်ဆိုပါက စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများ ရှုံ့ချီပွချီဖြစ်ပြီး လက်တစ်ဆစ်ခန့် စောက်စေ့လေး တဆတ်ဆတ်လှုပ်ခတ်နေ၏။ . . ပေါက်ကွဲထွက်တော့မတတ်အကြောကြီးများ အပြိုင်းပြိုင်းထရစ်ပတ်ထားသော ကိုမိုးလီးကြီးမှာ နော်မူကြည့်နေမှန်းသိသဖြင့် ပိုမိုဖောင်းတင်းကာ ဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲ ထောင်မတ်နေ၏။ ကိုမိုးက သူ့လီးကြီးအား ဂုတ်ချိုးနှိမ်ယူလိုက်ပြီး နော်မူစောက်ခေါင်းဝတွင်အသာတော့ထောက်လိုက်သည်။ လီဒစ်ကြီးမြုပ်ရုံဖိသွင်းလိုက်ကာ စောက်ခေါင်းဝနံရံတိုက်မွေနှောက်ထိုးဆွနေသေး၏။ နော်မူမှာ ထောင်ကြည့်နေသော ခေါင်းကိုအသာပြန်ချ တဖက်စောင်းကာ မျက်စိကိုမှိတ်ပြီး အသက်အောင့်ထားမိ၏။ လီးဒစ်သွင်းကာမွေနှောက်ပေးနေရုံမျှဖြင့် အထူးအရသာတွေ့ကာ လီးကြီးဆက်ဝင်အလာကိုဆောင့်နေ၏။ ဟော့. . သွင်းလိုက်ပါပြီ. . လိုးသွင်းလိုက်ပြီဆိုသည်နှင့် လီးချောင်းထက်အတန်ငယ်ပိုမိုကြီးမားသော လီးဒစ်ကြီးက စောက်ခေါင်းအတွင်းဦးဆောင်ထိုးခွဲကာ ဒလဟောဝင်ရောက်လာတော့သည်။ ကြီးမားတုတ်ခိုင်သော လီးကြီးက စောက်ခေါင်းအတွင်းသားနံရံများကို ဒလကြမ်းပွတ်သပ်ဆွဲယူသွားကာ လီးဒစ်ကြီးက သားအိမ်ခေါင်းအားပြေးဆောင့်ရပ်တန့်သွား၏။

‘ဖလွတ်. . ဖြစ်. . ဖြစ်. . ဒုတ်. . ’

ထိုအခါမှ နော်မူလည်းအောင့်ထားသောအသက်ကိုရှုထုတ်ရင်း သဲ့သဲ့ညီးညှူလိုက်၏။

‘ဖူး. . အင့်. . အင်း. . ’

ကိုမိုးက အလိုးအဆောင့်ကို ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လုပ်ပေးနေရင်း နော်မူလက်နှစ်ဖက်ကိုဆွဲယူ၍ နော်မူအားလှဲအိပ်နေရာမှထူမတ်ပေးလိုက်၏။ သူ၏လည်ပင်းအား နော်မူလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်သိုင်းဖက်စေလိုက်ပြီး. . .

‘နော်မူ. . ငုံ့ကြည့်ပါဦး. . ကိုယ့်လီးကြီးဝင်ထွက်နေတာ. . ’

‘အိုး. . ကြည့်ချင်ပါဘူး. . ရှက်စရာကြီး. . ’

နော်မူက ခေါင်းကိုတစ်ဖက်သို့စောင်းကာပြောလိုက်သော်လည်း မျက်ဝန်းလေးဒေါင့်ကပ်ကာခိုးကြည့်လိုက်လေသည်။ နော်မူတစ်ယောက် မိမိစောက်ဖုတ်အတွင်း ကိုမိုးလီးကြီးဝင်ထွက်နေပုံကိုဆက်ကြည့်နေမိလေသည်။ လီးကြီးထိုးသွင်းလိုက်တိုင်း စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားများက အတွင်းသို့လိပ်ဝင်ပါသွားသလို ပြန်ထုတ်လိုက်တိုင်း အံ့လိုက်အပြင်သို့စူကြွပါလာပြန်ကာ စည်းချက်ညီ လှုပ်ရှားနေကြ၏။ လီးအဝင်အထွက်ကိုကြည့်ရင်း စိတ်တွင်းမရိုးမရွှဖြစ်လာကာ ကိုမိုးလီးကြီးလိုးဝင်အလာ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ ဆီး၍ ဖမ်းညှစ်ပေးလိုက်မိ၏။

‘အား. . ကောင်းလိုက်တာ. . နော်မူရယ်. . အား. . အား. . ’

ကိုမိုးမှာ လီးကြီးအား နော်မူစောက်ခေါင်းအတွင်းမှ ဖမ်းညှစ်ပေးမှုကိုအရသာတွေ့သွားပြီး လိုးဆောင့်အားကိုမြှင့်တင်ကာ ဒလစပ်ဆောင့်တော့သည်။ နော်မူလည်း ကိုမိုးအကြိုက်တွေ့မှန်းသိသည်နှင့် လီးဝင်အလာကို ဖမ်းညှစ်ပေးခြင်း. . ဖင်ကြီးအား စကော့ဝိုင်းလှည့်ကာကော့ထိုးပေးခြင်းများဖြင့် အချက်ကျကျတုံ့ပြန်ပေးနေရာ နှစ်ဦးသားအကောင်းကြီးကောင်းနေကြတော့သည်။

‘အင့်. . အင့်. . ’

‘စွတ်. . စွတ်. . ဖတ်ဖတ်. . ’

‘အင့်. . ဆောင့်. . ကို. . အင့်. . မိုး. . ဆောင့်. . ပြီးတော့မယ်. . နာနာဆောင့်. . ရှိုး. . အင့်. . ’

ကိုမိုးကလည်း နော်မူခါးအား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲယူသိုင်းဖက်လိုက်ပြီး စိတ်ရိုလက်ရို အားကုန်ဆောင့်လိုးလိုက်ရာ. .

‘ဝူး. . ကောင်း. . ကောင်းလိုက်တာ. . ကိုမိုးရယ်. . အီး. .’

နော်မူ၏စောက်ဖုတ်အတွင်းမှ ပွစိပွစိဖြင့် အရည်များ စိမ့်ထွက်လာပြီး ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှသော ကိုမိုးလီးတစ်ချောင်းလုံးကို. . စောက်ခေါင်းနံရံများက တဆတ်ဆတ်ငုံခဲစုပ်ယူကာ တင်ပါးကြီးများတရစပ်ကော့ကော့ထိုးပေးလာလေရာ ကိုမိုးမှာလည်း. .

‘အား. . ကောင်းလိုက်တာ. . နော်မူရယ်. .’

မပီပိုးတပါး ညဉ့်တွားရင်း အင့်ကနဲ အင့်ကနဲ အသံထွက်အောင် လေးငါးဆယ်ချက်ဆောင်းသွင်းကာ. . လီးထိပ်မှ ပူနွေးသော သုက်ရည်များ နော်မူစောက်ခေါင်းအတွင်း အားရပါးရပန်းထုတ်လိုက်လေသည်. . ကိုမိုးက ဆီးခုံနှစ်ခုပိပြားနေအောင် ဖိကပ်ထားရင်း နော်မူစောက်ခေါင်းအတွင်း လက်ကျန်အရည်များတစ်စစ်စစ်ပန်းထုတ်နေသလို. . နော်မူမှာလည်း ကိုမိုးပုခုံးပေါ် နွမ်းလျစွာ ခေါင်းမှိုထားရင်း အရသာထူးတွင် မှိန်းမူးနေတော့သည်. . နှစ်ဦးသား အငမ်းမရဖက်တွယ်ရင်း လီးနှင့် စောက်ဖုတ်တပ်ရက် ဇိမ်ယူနေကြစဉ်. .

‘နော်မူရေ. . ဟေး. . နော်မူ. . ဒီကောင်မလေးဘယ်များသွားနေပါလိမ့်. .’

‘ဟယ်တော်. . ဒုက္ခပဲ. . အပျိုကြီးပြန်ရောက်လာပြီနဲ့တူတယ်. .’

နော်မူတစ်ယောက် မနွယ်၏ခေါ်သံကြောင့် ပြာပြာသလဲဖြစ်သွားကာ ဖက်တွယ်ထားရာမှ ရုန်းထွက်လိုက်လာရာ နော်မူစောက် ဖုတ်အတွင်းမှ ပျော့ခွေစကိုမိုးလီးကြီး ဗလွတ်ကနဲထွက်ကျလာ၏. . နော်မူမှာ လှန်တင်ထားသော ဘရာစီယာအားဆွဲချ အင်္ကျီ ကြယ်သီးများပြန်တပ်နှင့် ပျားပန်းခတ်နေတော့သည်. . ပြီး အောက်တွင်ချွတ်ပုံထားသော အတွင်းခံဘောင်းဘီးလေးအားကုန်း ကောက်လိုက်ရာ ဖင်ကြီးနှစ်လုံးကြားမှ နီတာရဲစောက်ဖုတ်ကလေးပြုထွက်လာသည်ကို ကိုမိုးက သူ၏မပျော့တပျော့လီးကြီးဖြင့် အားမရသေးဟန် ဆွဲယူလိုးညှောင့်နေလေတော့သည်. .

တတိယပိုင်း (အပျိုကြီး မမနွယ်) မျှော်